

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (trešā palāta)

2024. gada 25. janvārī*

Atcelšanas prasība – Termiņš prasības celšanai – Nokavējums –
Acīmredzama nepieņemamība

Lietā T-280/23

Oil company “Lukoil” PAO, Maskava (Krievija), ko pārstāv *B. Lebrun* un *C. Alter*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv *U. Rösslein* un *S. Toliušis*, pārstāvji,

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *M. Bauer* un *L. Bratusca*, pārstāvji,

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *M. Burón Pérez* un *A.-C. Simon*, pārstāvji,

un

Pārredzamības reģistru,

atbildētāji,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs F. Šalīns [*F. Schalin*], tiesneši P. Škvaržilova-Pelcla [*P. Škvařilová-Pelzl*] un I. Nemms [*I. Nömm*] (referents),

sekretārs: V. Di Buči [*V. Di Bucci*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Oil company “Lukoil” PAO* lūdz atcelt Pārredzamības reģistra sekretariāta 2023. gada 6. marta lēmumu Ares (2023) 1618717 par tās dzēšanu no Eiropas Savienības pārredzamības reģistra.

* Tiesvedības valoda – franču.

Juridiskais pamatojums

- 2 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 126. pantu, ja prasība ir acīmredzami nepieņemama, Vispārējā tiesa jebkurā brīdī var lemt ar motivētu rīkojumu, neveicot turpmākas procesuālas darbības.
- 3 Izskatāmajā lietā Vispārējā tiesa uzskata, ka no prasītājas un atbildētāju sniegtajām atbildēm uz jautājumiem, kas uzdoti saistībā ar 2023. gada 11. jūlija, 17. augusta un 5. oktobra procesa organizatoriskajiem pasākumiem, ir guvusi pietiekamu informāciju attiecībā uz iespējami novēlotu prasības celšanu. Līdz ar to saskaņā ar Reglamenta 126. pantu tā nolēmj pieņemt lēmumu, neveicot turpmākas procesuālas darbības un nepastāvot nepieciešamībai izsniegt prasības pieteikumu atbildētājiem, jo turpmāk norādīto iemeslu dēļ prasība katrā ziņā ir noraidāma kā acīmredzami nepieņemama.
- 4 Saskaņā ar LESD 263. panta sesto daļu prasība atcelt tiesību aktu ir jāceļ divu mēnešu laikā pēc tam, kad vai nu tiesību akts publicēts, vai darīts zināms attiecīgajai personai, vai, ja tas nenotiek, tad no dienas, kad tas šai personai kļuvis zināms. Atbilstoši Reglamenta 60. pantam, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, šis termiņš ir jāpagarina par vienotu desmit dienu termiņu.
- 5 Konkrētāk par termiņu aprēķināšanu Reglamenta 58. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, pirmkārt, paredzēts – “ja dienās, nedēļās, mēnešos vai gados izteiktu termiņu ir jāskaitīt no kāda notikuma vai darbības brīža, tad dienu, kad notiek attiecīgais notikums vai darbība, attiecīgajā termiņā neiekļauj” un otrkārt, ka “nedēļās, mēnešos vai gados izteikts termiņš beidzas termiņa pēdējās nedēļas, mēneša vai gada tās pašas nedēļas dienas vai arī tā paša datuma, kurā ir noticis notikums vai darbība, no kuras sāk skaitīt attiecīgo termiņu, beigās”.
- 6 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šis termiņš prasības celšanai ir paredzēts, lai nodrošinātu tiesiskā stāvokļa skaidrību un noteiktību, kā arī novērstu jebkādu diskrimināciju vai patvaļīgu rīcību tiesvedībā, ievērojot, ka tas ir sabiedriskās kārtības noteikums, līdz ar to Savienības tiesai pēc sava ierosinājuma jāpārbauda, vai šis termiņš ir ticis ievērots (spriedums, 1997. gada 23. janvāris, *Coen*, C-246/95, EU:C:1997:33, 21. punkts, un rīkojums, 2018. gada 19. janvāris, *Miasto Gliwice* /Komisija, T-485/17, nav publicēts, EU:T:2018:40, 6. punkts).
- 7 Ir arī jāatgādina, ka saistībā ar individuālu pasākumu lietas dalībniekam, kas apgalvo, ka prasība celta novēloti, ir jāpierāda datums, kurā apstrīdētais lēmums tika paziņots, un jebkurā gadījumā datums, kurā ieinteresētā persona par to uzzinājusi (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 29. novembris, *WL/ERCEA*, T-493/17, nav publicēts, EU:T:2018:852, 59. punkts). Tādējādi šajā gadījumā pierādīšanas pienākums ir atbildētājiem.
- 8 Lai lēmums būtu pienācīgi paziņots, ir vajadzīgs nevis tas, lai tā adresāts būtu faktiski iepazinies ar tā saturu, bet gan lai adresātam būtu bijusi iespēja pienācīgi iepazīties ar lēmumu. Šajā ziņā pierādījums tam, ka lēmuma adresāts lēmumu ir ne tikai saņēmis, bet viņam ir arī bijusi iespēja pienācīgi ar to iepazīties, var izrietēt no dažādiem apstākļiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2020. gada 31. jūlijs, *TO/EĀDD*, T-272/19, EU:T:2020:361, 42. punkts).
- 9 Šajā ziņā, lai pierādītu, ka lēmums, kas paziņots pa elektronisko pastu, tā adresātam ticis pienācīgi paziņots konkrētā datumā un tāpēc prasības celšanas termiņš ir sācies šajā datumā, ieinteresētajai personai, sniedzot nepieciešamo informāciju, ir jāpierāda ne tikai tas, ka šis lēmums ir ticis paziņots uz šī adresāta elektroniskā pasta adresi un ka viņš to ir saņēmis šajā adresē, bet arī tas, ka minētajam adresātam tikusi dota iespēja pienācīgi iepazīties ar minētā lēmuma saturu, proti,

ka viņš ir varējis atvērt elektroniskā pasta vēstuli, kurā ir attiecīgais lēmums, un tādējādi ar to atbilstoši iepazīties šajā datumā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 1. augusts, *Kerstens/Komisija*, C-447/21 P, nav publicēts, EU:C:2022:612, 22. punkts).

- 10 Pieņēmums, saskaņā ar kuru lēmuma, kas paziņots ar elektroniskā pasta vēstuli, adresātam katrā ziņā var būt iespēja pienācīgi iepazīties ar tā saturu tikai datumā, kad viņš ir iepazinies ar informāciju savā elektroniskajā pastkastē, tāpat kā pieņēmums, atbilstoši kuram pēc lēmuma saņemšanas elektroniskajā pastkastē adresātam jebkurā gadījumā bijusi iespēja pienācīgi iepazīties ar tā saturu, neatbilst tiesību normām, kurās noteikti termiņi prasības celšanai (pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 1. augusts, *Kerstens/Komisija*, C-447/21 P, nav publicēts, EU:C:2022:612, 25. punkts).
- 11 Izskatāmajā lietā pārredzamības reģistra sekretariāts 2023. gada 6. martā, nosūtot elektroniskā pasta vēstuli, paziņoja prasītājam apstrīdēto lēmumu. Pēdējā skaidri atzina, ka minētā elektroniskā pasta vēstule šajā dienā saņemta divu pārstāvju, ko tā iecēlusi, reģistrējoties pārredzamības reģistrā (turpmāk tekstā – “pārstāvji”), elektroniskajās pastkastēs. No tā izriet, ka LESD 263. pantā paredzētais termiņš, lai lūgtu atcelt šo aktu, būtībā beidzās 2023. gada 16. maijā, taču prasība Vispārējās tiesas kancelejā celta tikai 2023. gada 17. maijā. Tādējādi pirmšķietami secināms, ka prasība celta novēloti.
- 12 Tomēr, lai apstrīdētu novēlotu prasības celšanu, prasītāja balstās uz vairākiem argumentiem.
- 13 Pirmām kārtām, prasītāja apstrīd, ka būtu iepazinusies ar 2023. gada 6. marta elektroniskā pasta vēstuli, pamatojoties uz to, ka tā ir saņemta pārstāvju elektroniskajās pastkastēs tajā pašā dienā, bet ārpus darba laika. Tādējādi prasītāja apgalvo, ka tā nevarēja pienācīgi iepazīties ar minētās elektroniskā pasta vēstules saturu dienā, kad tā tika nosūtīta viņas pārstāvjiem.
- 14 Līdz ar to ir jānosaka, vai atbildētāji ir iesnieguši pietiekamus pierādījumus, lai secinātu, ka prasītājas pārstāvjiem bija dota iespēja pienācīgi iepazīties ar 2023. gada 6. marta elektroniskā pasta vēstules saturu tajā pašā dienā, kad tā saņemta viņu elektroniskajās pastkastītēs.
- 15 Šajā ziņā prasītājas pārstāvji, atbildot uz apstrīdēto lēmumu, kas pievienots 2023. gada 6. marta elektroniskā pasta vēstulei, pārredzamības reģistra sekretariātam 2023. gada 31. martā iesniedza pieprasījumu atsākt izmeklēšanu saskaņā ar 2021. gada 20. maija Iestāžu nolīguma starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par obligātu pārredzamības reģistru (OV 2021, L 207, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Iestāžu nolīgums”) III pielikuma 7.3. un 7.4. punktu.
- 16 Iestāžu nolīguma III pielikuma 7.3. punktā ir paredzēts, ka pārredzamības reģistra sekretariāts var izskatīt pieprasījumu atsākt izmeklēšanu “ne vēlāk kā [20] darba dienu laikā pēc tam, kad iesaistītajām pusēm ir paziņots par tā lēmumu”.
- 17 Ir arī jāatgādina, ka attiecībā uz termiņu aprēķināšanu Padomes Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV 1971, L 124, 1. lpp.), 3. panta 1. punkta otrajā daļā paredzēts – “ja dienās, nedēļās, mēnešos vai gados izteiktais laikposms jāaprēķina no brīža, kad iestājas kāds notikums vai notiek kāda darbība, tad tiek uzskatīts, ka diena, kurā šāds notikums iestājas vai šāda darbība notiek, nav pieskaitāms attiecīgajam periodam”.

- 18 Šādos apstākļos jānorāda, ka, lai pamatotu to, ka pieprasījums atsākt izmeklēšanu attiecībā uz prasītāju tika iesniegts 20 darba dienu termiņā, tās pārstāvji 2023. gada 31. marta vēstules pēdējā punktā tieši norādīja, ka 20 darba dienu termiņš sākās “2023. gada 7. martā” un beidzās “2023. gada 3. aprīlī”.
- 19 Šāda precīza informācija, ko snieguši prasītājas pārstāvji, nevar tikt interpretēta citādi kā vien tā, ka tie ir atzinuši, ka elektroniskā pasta vēstule, kurai pievienots apstrīdētais lēmums, patiešām tika nosūtīta 2023. gada 6. martā, ka minētā elektroniskā pasta vēstule ir nonākusi pārstāvju elektroniskajās pastkastītēs šajā pašā datumā un ka viņi ar to ir iepazinušies vai vismaz ir varējuši ar to pienācīgi iepazīties tajā pašā nosūtīšanas un saņemšanas dienā. Tādējādi elektroniskā pasta vēstule ar apstrīdēto lēmumu minētajiem pārstāvjiem tika “pienācīgi paziņota” 2023. gada 6. martā.
- 20 Proti, ja prasītājas pārstāvji 2023. gada 6. marta elektroniskā pasta vēstuli nebūtu atvēruši vai būtu varējuši atvērt tikai nākamajā dienā pēc tā saņemšanas, proti, 2023. gada 7. martā, jāņem vērā, ka 2023. gada 31. marta vēstulē bija minēta informācija, saskaņā ar kuru 20 darba dienu termiņš sākas 2023. gada 8. martā.
- 21 Šajā kontekstā prasītājas izvirzītais arguments par elektroniskā pasta vēstules nosūtīšanu ārpus darba laika nav pietiekams, lai apšaubītu 2023. gada 31. marta vēstules pēdējā punkta skaidro formulējumu.
- 22 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka elektroniskā pasta vēstule ar apstrīdēto lēmumu 2023. gada 6. martā esot tikusi paziņota tikai tās Beļģijas meitasuzņēmuma, proti, *Lukoil Belgium NV*, pārstāvjiem, nevis pašai prasītājai, un tādējādi tā šajā dienā neesot varējusi ar to iepazīties.
- 23 Šādai prasītājas argumentācijai nevar piekrist.
- 24 Pirmkārt, jāuzsver, ka Iestāžu nolīguma 2. panta c) punktā ir paredzēts, ka “reģistrēta persona” ir “jebkurš interešu pārstāvis, kurš iekļauts reģistrā”.
- 25 Turklāt Iestāžu nolīguma 6. panta 2. punktā ir paredzēts, ka reģistrācijas pieteikuma iesniedzējiem ir jāsniedz minētā nolīguma II pielikumā norādītā informācija. Pārredzamības reģistrā iekļaujamā informācija, kas uzskaitīta šī pielikuma I punktā, ietver “personas, kura ir juridiski atbildīga par tiesību subjektu”, un tās “personas, kura atbild par attiecībām ar [Savienību]”, vārdu un uzvārdu.
- 26 Arī saskaņā ar Iestāžu nolīguma 8. panta 3. punkta b) apakšpunktu pārredzamības reģistra sekretariāts sagatavo norādījumus attiecībā uz minēto reģistru, kas paredzēts reģistrācijas pieteikuma iesniedzējiem un reģistrētajām personām, lai nodrošinātu nolīguma konsekventu piemērošanu (turpmāk tekstā – “pamatnostādnes”). Pamatnostādņu 2. punktā “Vienotas reģistrācijas princips” norādīts, ka, lai izvairītos no vairākkārtējas reģistrācijas un paātrinātu pieteikuma vai reģistrācijas administratīvo procedūru, interešu pārstāvjiem, kas darbojas vairākās valstīs (piemēram, starptautiskajos uzņēmumos), savas darbības būtu jāreģistrē reģistrā tikai vienu reizi, aptverot dažādas tīkla, uzņēmumu grupas vai citas struktūras. Tās precīzē, ka praksē tas parasti attiecās uz filiāli vai biroju, kas pārstāv subjekta intereses attiecībā pret Savienības iestādēm.
- 27 Pamatnostādņu 5. punktā “Reģistrā iekļaujamā informācija” ir minēta 4. sadaļa par “juridiski atbildīgo personu”, kas definēta kā “persona, kurai ir likumīgas tiesības rīkoties interešu pārstāvja vārdā vai pārstāvēt to saziņā ar valsts iestādēm”.

- 28 Saskaņā ar Iestāžu nolīguma 8. panta 3. punkta c) apakšpunktu un minētā nolīguma I pielikumā ietvertu Rīcības kodeksu, reģistrētās personas ir primāri atbildīgas par to sniegtās informācijas precizitāti.
- 29 Otrkārt, no Komisijas iesniegtā izraksta no pārredzamības reģistra izriet, ka šajā reģistrā bija reģistrēta tikai prasītāja. Proti, tās Beļģijas meitasuzņēmums nav ticis atsevišķi reģistrēts un ir minēts tikai kā “birojs, kas ir atbildīgs par attiecībām ar Savienību”. Tādējādi saskaņā ar Iestāžu nolīguma 8. panta 3. punkta b) apakšpunktu un Pamatnostādņu 2. punktā minēto vienotas reģistrācijas principu, kas atgādināti šī rīkojuma 26. punktā, jāatzīst, ka prasītāja kā pārredzamības reģistrā vienīgā reģistrētā organizācija aptvēra visus tās grupas uzņēmumus visās valstīs, kurās šī grupa bija pārstāvēta, ieskaitot Beļģijas meitasuzņēmumu, un ir kļūdaini apgalvot, ka arī minētais meitasuzņēmums ticis reģistrēts minētajā reģistrā.
- 30 Treškārt, jāuzsver, ka prasītājas minētā “persona, kura ir juridiski atbildīga par tiesību subjektu” bija “S.” un “persona, kura atbild par attiecībām ar [Savienību]” bija “B.”. Saskaņā ar Iestāžu nolīguma 6. panta 2. punktu un II pielikuma I punktu, kas minēts šī rīkojuma 25. punktā, un pamatnostādņu 5. punktu, kurš atgādināts šī rīkojuma 27. punktā, uzskatāms, ka, ieceļot juridiski atbildīgo personu, un personu, kura atbildīga par attiecībām ar Savienību, prasītāja ir piekritusi, ka šīs personas rīkojas tās vārdā un kā pārstāvji, kas ir atbildīgi par tās attiecībām ar pārredzamības reģistra sekretariātu. Līdz ar to atsauce uz prasītājas pārstāvju, proti, tās Beļģijas meitasuzņēmuma attiecīgi “izpilddirektora” un “komercdarbības direktora” funkcijām nekādi neietekmē to, ka prasītāja, nosakot viņus kā juridiski atbildīgo personu, un personu, kura atbildīga par attiecībām ar Savienību, ir piekritusi, ka viņi pārstāv prasītāju saziņā ar pārredzamības reģistra sekretariātu.
- 31 Šajā ziņā prasītājas arguments, ka tās pārstāvji bija pilnvaroti tikai saņemt paziņojumus un pārstāvēt tās Beļģijas meitasuzņēmumu, neatspēko analīzi. Pirmkārt, kā atgādināts šī rīkojuma 28. punktā, reģistrētās personas uzņemas atbildību par sniegtās informācijas pareizību.
- 32 Otrkārt, secinājumu, ka S. un B. pārstāvēja prasītāju un rīkojās tās vārdā, apstiprina tas, kā pamatoti norādījusi Komisija, ka pārredzamības reģistra sekretariāts 2022. gada 14. jūlijā nosūtīja prasītājai elektronisko vēstuli, izmantojot S., tās pārstāvja, kas bija iecelts par “juridiski atbildīgo personu”, pastkastīti, lai informētu prasītāju par lēmumu uzsākt izmeklēšanu attiecībā uz to un piesardzības nolūkos apturēt tās reģistrāciju. S. bija tā persona, kura 2022. gada 28. jūlijā nosūtīja atbildes elektroniskā pasta vēstuli pārredzamības reģistra sekretariātam un aicināja iepazīties ar pielikumā pievienoto prasītājas “oficiālo atbildi” uz to lūgumu, ņemot vērā izmeklēšanu, ko pret prasītāju bija uzsācis minētais sekretariāts. Jāpiebilst, ka attiecīgo oficiālo atbildi parakstīja tieši S. un B.
- 33 Turklāt jānorāda, ka apstrīdētais lēmums, kas bija adresēts “*Lukoil, Boulevard Sretensky, 11, 101000 Maskava, Krievija*”, patiešām tika paziņots S. un B., izmantojot to elektroniskās pastkastītes, kuras minētas izrakstā no reģistra.
- 34 Trešām kārtām, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots, jo tajā ir ietverti tikai vispārīgi apgalvojumi, un 2023. gada 31. martā tā lūdza pārredzamības reģistra sekretariātam ziņojumu par konstatējumiem, kas tai tika paziņots 2023. gada 25. aprīlī. Prasītājas ieskatā termiņš prasības celšanai varēja sākties tikai no minētā ziņojuma saņemšanas brīža.
- 35 Šī argumentācija ir jānoraida.

- 36 Pirmkārt, tieši apstrīdētais lēmums ir tas, kas ietverts 2023. gada 6. marta elektroniskā pasta vēstulē, nevis pārredzamības reģistra sekretariāta izmeklēšanas ziņojums. Iestāžu nolīguma III pielikuma 7.1. punktā paredzēts, ka minētajam sekretariātam izmeklēšana jāizbeidz ar “argumentētu lēmumu” un par šo lēmumu rakstiski jāpaziņo iesaistītajām pusēm. Minētā pielikuma 4.11. punktā paredzēts, ka pārredzamības reģistra sekretariāts izsniedz reģistrētajai personai izmeklēšanas ziņojuma kopiju tikai “pēc pieprasījuma”. Tas, ka Iestāžu nolīgums dod reģistrētajai personai iespēju pieprasīt izmeklēšanas ziņojuma kopiju, neietekmē prasības celšanas termiņa sākumu, proti, dienu, kad lēmums paziņots saskaņā ar Iestāžu nolīguma III pielikuma 7.1. punktu. Līdz ar to prasītāja nevar pamatot apgalvot, ka termiņš prasības celšanai jāaptur, kamēr tā nav saņēmusi izmeklēšanas ziņojumu.
- 37 Otrkārt, atbilde uz jautājumu par prasības celšanas termiņa aprēķināšanu nav atkarīga no atbildes uz jautājumu, vai 2023. gada 6. marta elektroniskā pasta vēstulē ietvertais pamatojums ir vai nav pietiekams.
- 38 Jebkurā gadījumā prasītājai bija visas iespējas celt prasību atcelt apstrīdēto lēmumu un nepieciešamības gadījumā atsaukties uz to, ka šis lēmums pilnībā neatbilst prasībai norādīt pamatojumu, ņemot vērā, pirmkārt, apstrīdētajā lēmumā izklāstītos iemeslus, kas attiecas uz tās interešu pārstāvības darbībām, kuru mērķis ir tieši vai ar tās Beļģijas meitasuzņēmuma starpniecību ietekmēt Savienības lēmumu pieņemšanas procesu, un atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos, kas liecina par tās kā ietekmīga lobista, kurš īsteno spēcīgu ietekmi Krievijas valdības vārdā, stāvokli, un otrkārt, kontekstu, kas prasītājai bija zināms saistībā ar elektroniskā pasta vēstuli apmaiņu starp prasītāju un pārredzamības reģistra sekretariātu pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 39 No visiem minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasība ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemama novēlošanās dēļ, neņemot par tās pieņemamību, ciktāl tā ir vērsta pret pārredzamības reģistru.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 40 Tā kā šis rīkojums ir izdots pirms prasības pieteikuma izsniegšanas atbildētājiem, ir pietiekami nolemt, ka prasītāja savus tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Reglamenta 133. pantu sedz pati. Tam, ka atbildētāji tika aicināti atbildēt uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem saistībā ar šī rīkojuma 3. punktā minētajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem, šajā ziņā nav nozīmes.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) Prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu.
- 2) *Oil company "Lukoil" PAO* savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Luksemburgā, 2024. gada 25. janvārī

Sekretārs
V. Di Bucci

Priekšsēdētājs
F. Schalin